

Zimski san

08. Siječanj 2008.

Zbog neredovitog pojavljivanja novih tekstova na našoj stranici možda ste pomislili da smo mi, neokulturalci, u zimskom snu. Snijeg je pao, nižu se hladni dani bez sunca. Naše zajedničke aktivnosti vezane uz zemlju miruju jer je tlo prekriveno snijegom. I planovi za gradnju sustava za navodnjavanje miruju. Ni labirinte ne možemo graditi... Spava li neokultura?

Tople zimske večeri su odlične za učenje. I doista smo se svi bacili na raznorazna učenja. Ponekad je u našim stanovima kao u školi, svi su uz knjige ili računala. Iako su dani službenog kolovanja iza nas, opet smo studenti. Učimo jogu, ajurvedu, grafički dizajn...i još puno toga. Neke knjige, kao ona o orezivanju voćaka, čekaju znatizeljne ruke.

Ah, ne bojte se, nećemo se ulijeniti od tolikog sjedenja za radnim stolom. U dane kada ne treba čistiti snijeg, vježbamo (netko više, netko manje...) ili plešemo. A ni najmaglovitiji dani nas ne sprječavaju da prošetamo umom.

Dakle, ne spavamo. Ali sanjamo. Sanjamo (čitatelji: dogovaramo) projekte koji će oživjeti na proljeće. Snovi su nam vrlo živahni, pa će sigurno i ostvarenje snova biti takvo. Sanjamo i nove ljude koji će se probuditi iz zimskog sna (u koji ih je ušla naša kultura), i one koji se već bude, ali još nemaju dovoljno hrabrosti da ustanu i krenu u promjene.